

„A figurális értelmezés oly módon teremt összefüggést két szövegbeli történés vagy személy között, hogy az egyik nemcsak önmagát jelenti, hanem a másikat is, a másik viszont magába zárja vagy kitölti az egyiket, mindkettő része az időnek; összefüggésük megértése spirituális, szellemi aktus.” Erich Auerbach nyomán a szerző így definiálja a figuralizmust, más néven a bibliai tipológiát. A figura (görögül: typos; magyarul: „előkép”) ugyanúgy retorikai forma, mint a metafora, ám attól eltérően időben mozgó alakzat, s egyúttal a Biblia nyelviségében gyökerező gondolkodásmód is. Például a „Jó pásztor” képe metafora, ám a „Bárány” szimbóluma már tipológia, amely a jelenben a múltat idézi fel; az új eseményt, személyt, dolgot a régiek segítségével érti meg, amelyek az „eljövendő árnyékai” is egyben.

Az eredetileg 1992-ben, majd 2016-ban angol nyelven kiadott könyv (*The Lion and the Lamb; Figura and Fulfillment*) most jelenik meg először magyar fordításban, négy újabb fejezettel kibővítve. Az eljövendő árnyékai az első magyar nyelvű hermeneutikai megközelítése a figuralizmus (tipológia) kérdésének, amely interdiszciplináris (bibliai, ikonográfiai és irodalmi) módon – bibliai képek és történetek, középkori vizuális ábrázolások, régi és modern irodalmi szövegek elemzésével – igyekszik bemutatni a mai ember számára jórészt elfelejtett bibliai értelmezési módszert és olvasási gyakorlatot. Bár az irodalomtörténész szerző a témát nem kritikátlanul tárgyalja, mégis az a célja, hogy a mai olvasót is nyitottá tegye az iránt, ami első látásra távolinak vagy szokatlannak tűnik.